

Tiistai 23. marraskuuta 2010

25. korostaa yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen sosiaali- ja ympäristöasioiden valiokunnan työtä lapsityövoimaa koskevan mietinnön osalta ja sen pyrkimystä selvittää ja herättää keskustelua AKT-maiden ympäristöstä ja sosiaalisesta tilanteesta;

26. suhtautuu myönteisesti myös vuonna 2009 hyväksytyihin ilmastonmuutosta koskeviin mietintöihin ja päätöslauselmiin, joiden ansiosta yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen ääni tuli kuulluksi Kööpenhaminan huippukokouksessa;

27. panee tyytyväisenä merkille valtioihin liittymättömien osanottajien lisääntyvän osallistumisen yhteiseen parlamentaariseen edustajakokoukseen, mikä tuli esiin erityisesti keskustelussa, joka johti nykyistä maailmanlaajuisia kriisiä käsittelevään edellä mainittuun Port Moresbyn julistukseen, sekä talouskumppanuussopimuksia koskevassa talous- ja sosiaalikumppanuusraportissa, jotka esitettiin Ljubljanassa pidetyssä yhteisessä parlamentaarisessa edustajakokouksessa;

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, AKT-EU-ministerineuvostolle, yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen työvaliokunnalle sekä Tšekin tasavallan ja Angolan hallituksille ja parlamenteille.

Tukholman ohjelman toteuttamista koskevan toimintasuunnitelman yksityis-, kauppaja- ja perheoikeuteen sekä kansainväliseen yksityisoikeuteen liittyvät näkökohdat

P7_TA(2010)0426

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. marraskuuta 2010 Tukholman ohjelman toteuttamista koskevan toimintasuunnitelman yksityis-, kauppaja- ja perheoikeuteen sekä kansainväliseen yksityisoikeuteen liittyvistä näkökohdista (2010/2080(INI))

(2012/C 99 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 67 ja 81 artiklan,
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue kansalaisia varten” (KOM(2009)0262), jossa se esittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevat painopisteensä kaudelle 2010–2014, sekä Haagin ohjelman ja toimintasuunnitelman arvioinnin (KOM(2009)0263) ja siihen liittyvän täytäntöönpanon tulostaulun (SEC(2009)0765) samoin kuin kansallisten parlamenttien, kansalaisyhteiskunnan sekä EU:n erillisvirastojen ja elinten panoksen,
- ottaa huomioon 2. joulukuuta 2009 annetun neuvoston puheenjohtajavaltion asiakirjan ”Tukholman ohjelma: Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia varten” (17024/09),
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Tukholman ohjelmasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2010 annetun komission tiedonannon toimintasuunnitelmasta Tukholman ohjelman toteuttamiseksi (KOM(2010)0171),
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman oikeusalan koulutuksesta ja Tukholman ohjelmasta ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 12.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0242.

Tiistai 23. marraskuuta 2010

- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnot (A7-0252/2010),
- A. toteaa, että vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue kuuluu unionin ja jäsenvaltioiden jaettuun toimivaltaan,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 67 artiklassa painotetaan erilaisten oikeusjärjestelmien ja -perinteiden kunnioittamista ja oikeussuojan saatavuutta, jota on helpotettava muun muassa soveltamalla päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta; toteaa, että tämä edellyttää keskinäistä luottamusta, joka puolestaan edellyttää erilaisia oikeusperinteitä ja -menetelyjä koskevan tuntemuksen parantamista,
- C. toteaa, että sen jälkeen, kun unioni alkoi käyttää toimivaltaa oikeus- ja sisäasioissa ja kun vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue sitemmin perustettiin, yksityisoikeuden alalla on edistytty valtavasti ja että tässä työssä on nojaututtu erinäisiin hallitustenvälisiin kansainvälisen yksityisoikeuden yleissopimuksiin ja niiden yksityiskohtaiseen käsittelyyn; panee merkille, että komissio ehdottaa nyt erittäin kunnianhimoista suunnitelmaa, jossa vastataan huomattavan moniin Euroopan parlamentin viime aikoina esittämiin vaatimuksiin,
- D. katsoo, että vaikka toimintasuunnitelma on kunnianhimoinen ja EU:n tähänastiset saavutukset alalla ovat valtavia, on aika ottaa välimatkaa ja pohtia, mitä yksityisoikeuden alalla ollaan tekemässä etenkin, jotta voidaan ottaa käyttöön strategisempi ja vähemmän pirstoutunut toimintamalli, joka perustuu kansalaisten ja yritysten todellisiin tarpeisiin, kun nämä käyttävät oikeuksiaan ja vapauksiaan sisämarkkinoilla, ja koska on vaikea antaa lainsäädäntöä jaetun toimivallan alalla, jossa yhdenmukaistaminen on harvoin mahdollista ja jossa on vältettävä päällekkäisyyttä ja jossa joudutaan jatkuvasti kunnioittamaan ja ottamaan huomioon hyvin erilaisia lainsäädäntämalleja sekä valtiosääntöperinteitä, ja myös jotta voidaan käsitteellistää unionin toimintamalli tällä alalla ja ymmärtää paremmin, mitä pyritään saavuttamaan ja miten parhaiten selvittää ratkaistavaksi tulevista ongelmista osana kokonaisvaltaista suunnitelmaa, katsoo, että on erittäin tärkeää keskittyä ensisijassa jo toteutettujen toimien toimivuuden varmistamiseen ja jo saavutetun edistyksen lujittamiseen,
- E. toteaa, että vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen saavutuksia tarkasteltaessa nousee ensimmäisenä esiin kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen yhdenmukaistaminen, jossa on edistytty nopeasti; katsoo, että kansainvälisellä yksityisoikeudella voidaan parhaiten saavuttaa osapuolina olevien maiden oikeusjärjestelmien vastavuoroinen tunnustaminen ja kunnioittaminen ja että oikeusjärjestyksen perusteita (*ordre public*) koskevat sopimusmääräykset ovat viimeinen keino turvata jäsenvaltioiden valtiosäännön asettamat vaatimukset,
- F. panee seuraavaksi merkille yhdenmukaistamisen tai lähentämisen, joka soveltuu tietyille aloille, joilla standardointi on toivottavaa tai jopa välttämätöntä, kuten kuluttajansuoja, mutta jota käytetään vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella rajoitetusti,
- G. katsoo, että eurooppalaisen sopimusoikeuden laatiminen on tulevana vuosina yksi merkittävimmistä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen aloitteista, ja sen tuloksena saattaa olla siviilioikeuden alalla niin kutsuttu valinnainen 28. järjestelmä vaihtoehtona perinteiselle alakohtaisen lainsäädännön yhdenmukaistamiselle,
- H. panee lopuksi merkille itsenäiset välineet ja prosessioikeuden alan toiminnan; toteaa, että näiden alojen toimet ovat monella tapaa avainasemassa, kun ratkotaan rajat ylittäviä riita-asioita, koska vaikka aineellista oikeutta yhdenmukaistettaisiin kuinka, kansalliset ja yritykset törmäisivät silti kansallisesta prosessioikeudesta johtuviin esteisiin,

Tiistai 23. marraskuuta 2010

- I. katsoo, että erilaisten oikeusjärjestelmien rinnakkaiselo Euroopan unionissa olisi pidettävä vahvuutena, joka on otettu oikeusjärjestelmän malliksi kaikkialla maailmassa; katsoo kuitenkin, että oikeusjärjestelmien erot eivät saisi muodostaa estettä EU:n lainsäädännön kehittämiseksi edelleen; toteaa, että oikeusjärjestelmien eksplisiittinen ja käsitteellinen erilaisuus ei sinänsä ole ongelmallinen; katsoo kuitenkin, että on puututtava tästä erilaisuudesta kansalaisille aiheutuviin haitallisiin oikeudellisiin seurauksiin; katsoo, että tietyn lainsäädännön käyttämistä mallina tai lähentämiseen sovellettavaa alhaalta ylöspäin -lähestymistapaa olisi sovellettava siten, että kannustetaan taloudellista ja tiedollista kommunikaatiota erilaisten oikeusjärjestelmien välillä; toteaa, että kyky ymmärtää ja hallita oikeusjärjestelmien välisiä eroja voi pohjautua vain eurooppalaiseen oikeuskulttuuriin, jota on vaalittava vaihtamalla tietoa ja kommunikoimalla, lisäämällä vertailevan oikeustieteen tuntemusta, muuttamalla radikaalisti tapaa, jolla oikeustiedettä opetetaan yliopistoissa, ja varmistamalla, että tuomarit osallistuvat heille tarkoitettuun ammatilliseen täydennyskoulutukseen, kuten Euroopan parlamentti totesi 17. kesäkuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa, myös toteuttamalla lisätoimia kielellisten esteiden voittamiseksi; on sitä mieltä, että asiaa on pohdittava ja suunniteltava nyt, vaikka se viekin aikaa,
- J. katsoo, että tällä välin olisi kannustettava ja edistettävä vuoropuhelun ja ammatillisten kontaktien lisäämistä Euroopan tasolla, jotta voitaisiin muuttaa opetusta ja laatia ohjelmia oikeusalan ammattilaisten, näiden asiakkaiden ja koko markkinoiden tarpeita vastaavasti; katsoo, että komission tulevassa tiedonannossa kaikille oikeusalan ammattilaisille annettavaa eurooppalaista koulutusta koskevasta toimintasuunnitelmasta olisi otettava huomioon erilaiset opetusperinteet ja -menetelmät sekä eri maantieteellisillä alueilla tai oikeudenkäyttöalueilla toimivien oikeusalan ammattilaisten erilaiset tarpeet ja edistettävä samalla parhaiden toimintatapojen vaihtoa,
- K. pitää erittäin tärkeänä, ettei oikeusalan ammattilaisia jätetä syrjään eurooppalaisen oikeuskulttuurin kehitystyöstä; toteaa, että ammatillisilla järjestöillä on olennaisen tärkeä tehtävä Euroopan tasolla, vaikka on itsestään selvää, että jäsenvaltiot ja kansalliset ammatilliset järjestöt vastaavat jatkossakin toissijaisuusperiaatteen mukaisesti sen määrittelystä, mikä on kussakin jäsenvaltiossa soveltuvin koulutus asianajajien ja näiden asiakkaiden tarpeisiin vastaamiseksi, ja että kansalliset ammatilliset järjestöt osaavat parhaiten kartoittaa kyseiset tarpeet, koska ne ovat lähempänä oikeusalan ammattilaisia ja markkinoita, joilla nämä toimivat; toteaa, että on keskeistä ottaa mukaan ja käyttää kehitystyön pohjana olemassa olevia rakenteita, etenkin yliopistoja ja ammattialajärjestöjä; toteaa, että oikeusalan koulutusta, oikeusalan ammattilaisten koulutusta ja yliopistojen opetusohjelmia on tarkasteltava uudelleen perinpohjaisesti; pitää erittäin tärkeänä aloittaa vakava pohdinta siitä, miten unioni voi tehokkaasti avustaa tässä, ja kannustaa toimivaltaisia kansallisia viranomaisia ottamaan hankkeen vastuulleen,
- L. katsoo, että juuri tästä unionissa on kysymys ja tämä muodostaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen haasteen, eikä tämän saisi katsoa olevan ristiriidassa todellisen eurooppalaisen oikeuskulttuurin kehittämisen ja opettamisen kanssa,
- M. katsoo, että Lissabonin sopimuksen johdanto-osassa ilmaistu päättäväinen aikomus ”luoda perusta Euroopan kansojen yhä läheisemmälle liitolle” edellyttää, että todellista ja miellettyä välimatkaa Euroopan unionin, sen lainsäädännön ja kansalaisten välillä kavennetaan,
- N. painottaa, että unionin oikeuden on palveltava kansalaisia, erityisesti perheoikeuden ja väestökirjanpidon alalla,
- O. katsoo, että komission on varmistettava, että Tukholman toimintaohjelma todella ilmentää yksittäisten kansalaisten ja yritysmaailman, erityisesti pienten ja keskiuurten yritysten, tarpeita, jotka koskevat vahvempaa Euroopan unionia (liikkuvuuden, työntekijöiden oikeuksien, yritysmaailman tarpeiden ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien yhteydessä), ja että se samalla edistää oikeusvarmuutta ja nopean ja tehokkaan oikeusavun saamista,
- P. katsoo tässä yhteydessä, että on kiinnitettävä enemmän huomiota oikeuslaitoksen toiminnan ja oikeusjärjestelmän yksinkertaistamiseen sekä selkeämpien ja helppokäyttöisempien menetelmien takamiseen, ja samalla on pidettävä mielessä, että kustannuksia on säästettävä, eritoten nykyisessä taloustilanteessa,
- Q. katsoo, että kun viimeaikaisissa EU:n aloitteissa, jotka koskevat perheoikeuden alan arkaluontoisia aiheita, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia, painotetaan osapuolten valinnanvapautta, on vaarana – ellei sovelleta selkeitä rajoituksia – että tullaan avanneeksi ovi suotuisimman käsittelypaikan etsinnälle, joka on tuomittava käytäntö,
1. onnittelee komissiota sen ehdottamasta toimintasuunnitelmasta;

Tiistai 23. marraskuuta 2010

2. uskoo kuitenkin, että nyt on otollinen hetki pohtia vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen tulevaa kehitystä, ja kehottaa komissiota käynnistämään asiaa koskevan laaja-alaisen keskustelun, johon kaikki sidosryhmät, eritoten tuomarit ja oikeusalan ammattilaiset, osallistuvat;
3. kehottaa komissiota arvioimaan pikaisesti, jälkikäteen tehtävän vaikutustenarvioinnin avulla, jo hyväksytyjä siviili- ja perheoikeuden alan toimia, jotta voidaan arvioida niiden tehokkuutta ja varmistautua siitä, miten hyvin toimilla on onnistuttu saavuttamaan tavoitteet ja vastaamaan kansalaisten, yritysmaailman ja oikeusalan ammattilaisten tarpeisiin; katsoo, että samalla olisi tehtävä kyselytutkimus erityisesti kansallisten oikeusministeriöiden, oikeusalan ammattilaisten, yritysmaailman sekä kuluttajajärjestöjen keskuudessa, jotta voidaan varmistautua siitä, millä aloilla tarvitaan ja toivotaan uusia toimia, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä siviiliasioissa;
4. kehottaa komissiota ryhtymään toimiin Euroopan parlamentin 17. kesäkuuta 2010 oikeusalan koulutuksesta antaman päätöslauselman johdosta parlamentin kanssa neuvotellen;
5. painottaa jälleen kerran tarvetta pyrkiä kaikkiin mahdollisiin keinoin kehittämään eurooppalaista oikeuskulttuuria etenkin oikeusalan koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen kautta;
6. suosittaa, että toimintasuunnitelmassa esitetyt "Erasmus-ohjelman kaltaiset" vaihto-ohjelmat olisivat vain yksi monentyyppisistä aloitteista, joilla edistetään vertikaalista ja horisontaalista viestintää kansallisten ja eurooppalaisten tuomioistuinten välillä; kiinnittää huomiota siihen, että Euroopan parlamentin on määrä teettää tutkimus, jossa kartoitetaan tuomareille tarkoitettuja kansallisia koulutusohjelmia ja oppilaitoksia sekä muun muassa alan parhaita käytäntöjä;
7. huomauttaa, että yhteisen eurooppalaisen oikeuskulttuurin kehittämisessä olisi hyödynnettävä olemassa olevia kansallisia oppilaitoksia ja opetusalan verkostoja, sillä ne ovat "etulinjassa" unionin oikeuden soveltamisessa jäsenvaltioissa ja suoraan yhteydessä kansallisiin tuomioistuihin ja oikeuslaitoksiin ja niillä on lisäksi kansallisten oikeuskulttuurien ja kansallisten tarpeiden syvällistä tuntemusta;
8. katsoo, että aluksi voitaisiin perustaa säännöllinen foorumi, jossa kokoontuisi tuomareita, joilla on eri pituinen kokemus oikeusaloilta, joilla esiintyy usein rajat ylittäviä asioita, kuten meri-, kauppa- ja perheoikeus sekä henkilövahingot, ja jossa keskusteltaisiin tuoreista kiistanalaisista tai vaikeista oikeudellisista kysymyksistä ja kannustettaisiin näin mielipiteiden vaihtoon, yhteyksien luomiseen, viestintä- ja yhteistyökanavien rakentamiseen sekä keskinäisen luottamuksen ja ymmärryksen lisäämiseen; uskoo, että kehitystä tukisi yliopistojen aktiivinen osallistuminen ja oikeusalan ammattilaisten osallistuminen;
9. on sitä mieltä, että komission olisi tuettava sitä tehokasta vuoropuhelua, jota Euroopan oikeusalan ammatilliset järjestöt ja EU:n asianajajaliittojen neuvosto (CCBE) käyvät parhaillaan; katsoo, että vuoropuhelua voisi pitää perustana ammatillisten järjestöjen uusien rajatylittävien koulutusaloitteiden käynnistämiseksi yhteistyössä muiden eurooppalaisten sidosryhmien, esimerkiksi eurooppaoikeuden akatemian, kanssa;
10. arvostaa sitä, että komissio rahoittaa avokätisesti oikeusalan ylikansallisia koulutushankkeita siviilioikeuden alalla, mutta pitää valitettavana, että rahoitusta on erittäin vaikea saada ja käyttää tehokkaasti, mikä johtuu suurelta osin nykyisen järjestelmän joustamattomuudesta; panee lisäksi merkille vaikeudet yhteisrahoitettujen koulutusohjelmien aikana syntyneiden kustannusten takaisin saamisessa sekä sen, että tällaisten ohjelmien järjestäminen edellyttää komission asettamien vaatimusten takia asianomaiselta ammatilliselta järjestöltä, että se sitoo suuria rahamääriä pitkäksi ajaksi; pyytää tämän vuoksi komissiolta joustavampaa ja innovatiivisempaa lähestymistapaa, jotta järjestöt, joilla ei ole käytettävissään suuria käteisvaroja, voivat hakea järjestämään koulutusohjelmia;
11. panee merkille, että unionin oikeuden käsittely erillisenä aiheena oikeustieteellisessä ja oikeuslaitokseen liittyvässä koulutuksessa vähentää sitä kohtaan tunnettua kiinnostusta; suosittaa siksi, että unionin oikeus sisällytetään automaattisesti oikeusalan opetus- ja koulutusohjelmien jokaiseen keskeiseen asiakokonaisuuteen; katsoo, että vertaileva oikeustiede olisi nostettava avainasemaan yliopistojen opetusohjelmissa;

Tiistai 23. marraskuuta 2010

12. muistuttaa, että yleissivistävä ja ammatillinen koulutus kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja kehottaa komissiota aloittamaan vuoropuhelun kaikkien oikeusalan koulutuksesta vastaavien toimijoiden kanssa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi; suosittaa myös, että juristeilta edellytettäisiin pitkällä aikavälillä vähintään yhden muun unionin virallisen kielen perusteita; katsoo, että tätä tavoitetta olisi edistettävä välittömästi siten, että lisätään määrärahoja ja kannustetaan opiskelijoita osallistumaan Erasmus-ohjelman tyypisiin vaihto-ohjelmiin osana oikeustieteen opintojaan;

13. pitää mielessä Tukholman ohjelman kunnianhimoisen tavoitteen tarjota eurooppalaisia koulutusohjelmia puolelle eurooppalaiseen oikeusalan yhteistyöhön osallistuvista tuomareista, syyttäjistä ja oikeuslaitoksen henkilöstöstä sekä puolelle muista eurooppalaiseen yhteistyöhön osallistuvista ammattilaisista ennen vuotta 2014 sekä ohjelman kehotuksen, että tätä varten olisi käytettävä erityisesti jo olemassa olevia koulutuslaitoksia, ja huomauttaa, että korkeimpien oikeuksien presidenttien verkosto, Euroopan tuomarineuvostojen verkosto, korkeimpien hallinto-oikeuksien ja ylimpien hallintotuomioistuinten yhdistys sekä unionin jäsenvaltioiden ylimpien syyttäjien, tuomioistuinten viranhaltijoiden ja oikeudellisten ammattien harjoittajien Eurojustice-verkosto voivat saada aikaan paljon koordinoimalla ja edistämällä oikeuslaitoksen ammatillista koulutusta ja muiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien ymmärtämistä sekä helpottamalla rajat ylittävien riita-asioiden ja ongelmien ratkaisua, ja katsoo sen vuoksi, että niiden toimintaa on edistettävä ja että niiden on saatava riittävästi rahoitusta; katsoo lisäksi, että tämän perusteella edellä mainittujen oikeudellisten verkostojen kanssa on laadittava kokonaan rahoitettu eurooppalaista tuomarikoulutusta koskeva suunnitelma, jossa vältetään ohjelmien ja rakenteiden tarpeetonta päällekkäisyyttä ja joka lopulta johtaa Euroopan juridisesta koulutusverkostosta ja eurooppaoikeuden akatemiasta muodostuvan European Judicial Academy -oppilaitoksen (Euroopan tuomariakatemia) perustamiseen;

14. katsoo, että siinä vaiheessa, kun laaditaan unionin lainsäädäntöä erityisesti siviili- ja perheoikeuden alalla, kansallisen ja unionin tason tuomareille olisi jätettävä sananvaltaa ehdotettujen toimien puhtaasti teknisissä näkökohdissa, jotta voidaan varmistaa, että kansallisilla tuomareilla on mahdollisimman vähän vaikeuksia tulevan lainsäädännön täytäntöönpanossa ja soveltamisessa; katsoo, että tämä voisi myös auttaa luomaan uusia kontakteja tuomareiden välillä, mikä avaisi uusia viestintäkanavia; panee tyytyväisenä merkille kansallisten oikeusviranomaisten osallistumisen lainsäädäntömenettelyihin;

15. katsoo, että komission olisi ensisijaisesti pyrittävä ratkaisemaan jäsenvaltioiden prosessioikeuden eroista johtuvat ongelmat (joita aiheuttavat eripituiset vanhentumisajat ja se, miten tuomioistuimet käsittelevät ulkomaisia lakeja); ehdottaa asian tärkeyden huomioon ottaen, että määräaika, johon mennessä komission on toimitettava kertomus EU:n nykyisen siviiliprosessioikeudellisen järjestelmän toimivuudesta rajat ylittävissä tilanteissa, olisi aikaistettava vuodesta 2013 vuoden 2011 loppuun; kehottaa komissiota vastaamaan parlamentin 1. helmikuuta 2007 ⁽¹⁾ antamaan päätöslauselmaan ja esittämään pikaisesti ehdotuksen yhteisiksi vanhentumisajoiksi henkilövahinkoihin ja kuolemaan johtaneisiin onnettomuuksiin liittyvissä rajatylittävissä riita-asioissa;

16. panee tyytyväisenä merkille 1. heinäkuuta 2010 annetun vihreän kirjan toimintavaihtoehtoista etenemiseksi kohti kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävää eurooppalaista sopimusoikeutta (KOM(2010)0348) ja tukee komission kunnianhimoista aloitetta, jonka tavoitteena on eurooppalaista sopimusoikeutta koskeva väline, jota sopimuspuolet voisivat soveltaa vapaaehtoisesti;

17. korostaa rajatylittävän oikeusavun merkitystä ratkaistaessa petoksiin ja sopimattoman liiketoiminnan toimintatapoihin liittyviä tapauksia, jotka ovat peräisin yhdestä jäsenvaltiosta ja joiden kohteena ovat yksilöt, kansalaisjärjestöt ja pk-yritykset toisissa jäsenvaltioissa;

18. kiinnittää huomiota 10. maaliskuuta 2009 annettuun parlamentin päätöslauselmaan jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa ⁽²⁾ ja kehottaa komissiota ryhtymään toimiin jäsenvaltioiden tuomioistuinten yhteistyön parantamiseksi todisteiden vastaanottamisessa ja asetuksen (EY) N:o 1206/2001 tehokkuuden lisäämiseksi erityisesti varmistamalla, että tuomioistuimille ja oikeudellisten ammattien harjoittajille tiedotetaan asetuksesta paremmin, ja edistämään viestintätekniikan ja videokonferenssien laajaa käyttöä; katsoo, että sähköpostin lähettämistä ja vastaanottamista varten olisi oltava turvallinen järjestelmä ja että nämä asiat olisi otettava esiin Euroopan sähköisen oikeudenkäytön strategiassa;

⁽¹⁾ EUVL C 250 E, 25.10.2007, s. 99.

⁽²⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 21.

Tiistai 23. marraskuuta 2010

19. panee tyytyväisenä merkille, että toimintasuunnitelmassa ehdotetaan asetusta tuomioiden täytäntöönpanon tehostamisesta velallisen omaisuuden läpinäkyvyyden osalta sekä samankaltaista asetusta, joka koskee pankkitalletusten takavarikointia; korostaa kuitenkin, että ehdotukset ovat täydentäviä, ja ne olisi esitettävä mahdollisimman pian;
20. pitää mainitunkaltaisia aloitteita entistä tärkeämpinä nykyisessä talouden laskusuhdanteessa;
21. kehottaa komissiota aloittamaan mahdollisimman pikaisesti mainittujen aloitteiden toteuttamisen ja keskittymään mahdollisuuteen ottaa käyttöön itsenäinen eurooppalainen oikeussuojakeino varojen paljastamiseksi ja/tai jäädyttämiseksi rajat ylittävissä tapauksissa;
22. korostaa, että näillä kysymyksillä on merkittävät taloudelliset ja maineeseen vaikuttavat seuraukset; kannustaa tämän vuoksi turvautumaan varmuuden vuoksi vaihtoehtoihin riitojenratkaisumekanismiin;
23. katsoo, että oikeudellisten järjestelyjen lujittamisen tässä mietinnössä vahvistetuin keinoin olisi varmasti kehitettävä ja lujitettava taloudellisia ja ammatillisia suhteita ja näin edistettävä omalta osaltaan todellisten yhtenäismarkkinoiden luomista;
24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan EU:n lainsäädännön yhdenmukaisemman soveltamisen (lainsäädännön menettelykysymyksissä) ja keskittymään yhdenmukaistettuihin sääntöihin ja hallinnollisiin menettelyihin, joita olisi sovellettava unionin toimivaltaan kuuluvilla aloilla, esimerkiksi verotusta, tullia, kauppaa ja kuluttajansuojaa koskevista asioista, EU:n perustamissopimuksissa määrättyissä rajoissa, jotta voidaan taata yhtenäismarkkinoiden moitteeton toiminta ja vapaa kilpailu;
25. korostaa, että Tukholman ohjelmalla pyritään toteuttamaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, jolla taataan kansalaisten perusoikeudet, kuten oikeus elinkeinon harjoittamiseen, jotta yrittäjyyttä voidaan kehittää talouden eri aloilla;
26. tukee voimakkaasti komission tavoitetta antaa lainsäädäntöä, jolla vähennetään erityisesti pk-yrityksiä koskevia yritys- ja liiketoiminnan kustannuksia;
27. kannattaa komission ja jäsenvaltioiden yhteisiä aloitteita, joilla pyritään tukemaan rajojen yli toimivia pk-yrityksiä kaikkialla EU:n alueella ja vähentämään byrokratiaa ja sitä myötä kouriintuntuvasti hallinnollista, taloudellista ja sääntelyyn liittyvää rasitetta; pitää ilahduttavana maksuviivästysdirektiivin tulevaa tarkistamista;
28. korostaa, että sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta tukee eurooppalaista vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta ja auttaa osaltaan vahvistamaan Euroopan sosiaalisen markkinatalouden mallia; tunnustaa myös, että eurooppalaisen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen perustaminen vahvistaa sisämarkkinoita ja erityisesti kuluttajansuojaa;
29. korostaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 12 artiklassa vahvistetaan yleisesti sovellettavana määräyksenä, että kuluttajansuoja otetaan huomioon unionin muita politiikkoja ja muuta toimintaa määriteltäessä ja toteutettaessa; korostaa ehdotetun uuden kuluttajanoikeusdirektiivin merkitystä sekä matkapakettidirektiivin, sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin sekä harhaanjohtavaa ja vertailevaa mainontaa koskevan direktiivin tulevaa ajanmukaistamista;
30. kehottaa komissiota varmistamaan, kuten viimeksi vuoden 2010 "digitaaliohjelmassa" määriteltiin, kaikkien esteiden poistamisen sähköisen kaupankäynnin kehitykseltä sekä lainsäädännön keinoin että muilla tavoilla; kehottaa ratkaisemaan nopeasti kuluttajien verkossa tekemiä ostoksia koskevat rajat ylittävät ongelmat, erityisesti mitä tulee maksuihin ja rajat ylittäviin toimituksiin; korostaa, että olisi lisättävä kuluttajien ja yritysten luottamusta rajatylittävään sähköiseen kaupankäyntiin tehostamalla muun muassa tietoverkkorikosten ja vääräntämisen torjuntaa; pyytää laatimaan kuluttajien oikeuksia verkkopalveluiden ja sähköisen kaupankäynnin alalla koskevan EU:n peruskirjan;

Tiistai 23. marraskuuta 2010

31. kehottaa jälleen komissiota huolehtimaan siitä, että Euroopan parlamentille tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti väärentämisenvastaisen kauppasopimuksen (ACTA) etenemisestä neuvottelujen kaikissa vaiheissa Lissabonin sopimuksen henkeä ja kirjainta kunnioittaen, sekä pyytää lisävahvistusta siihen, ettei ensiksi mainitulla sopimuksella muuteta immateriaalioikeuksia ja perusoikeuksia koskevaa unionin säännöstöä; kehottaa komissiota toimimaan läheisessä yhteistyössä sellaisten kolmansien maiden ja erityisesti nousevan talouden maiden kanssa, jotka eivät osallistu ACTA-neuvotteluihin;

32. kiinnittää huomiota ongelmiin, jotka liittyvät oikeudelliseen epävarmuuteen EU:n ja kolmansien maiden välisessä kaupassa, sekä kysymykseen siitä, millä lainkäyttöalueella on toimivalta ratkaista tietty riita; panee merkille, että vaikka kansainvälisen yksityisoikeuden periaatteet ovat olemassa, niiden täytäntöönpanossa on useita ongelmia ja että ongelmat koskevat pääasiassa kuluttajia ja pieniä yrityksiä, jotka eivät useinkaan tunne oikeuksiaan; korostaa lisäksi globalistumisesta ja internet-kaupankäynnin kehittymisestä aiheutuvia uusia oikeudellisia haasteita; painottaa, että kansainvälisellä tasolla olisi toimittava johdonmukaisesti, jotta kuluttajille ja pienille yrityksille ei aiheudu vahinkoa tästä tilanteesta;

33. kiinnittää komission huomion yhtiöoikeuden alalla – koska kansainvälinen yksityisoikeus vaikuttaa siihen – päätöslauselmiin, jotka parlamentti on antanut 10. maaliskuuta 2009 suosituksista komissiolle yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtämisestä jäsenvaltioiden välillä (2008/2196(INI)), 4. heinäkuuta 2006 yhtiöoikeuden viimeaikaisesta kehityksestä ja tulevaisuudennäkymistä ja 25. lokakuuta 2007 yksityisestä eurooppayhtiöstä ja yhtiön kotipaikan siirtoa koskevasta neljännestätoista yhtiöoikeusdirektiivistä sekä tuomioistuimen antamiin tuomioihin asioissa Daily Mail ja General Trust, Centros, Überseering, Inspire Art, SEVIC Systems ja Cartesio;

34. panee merkille, että asiassa Cartesio annetun tuomion mukaan niin kauan kuin unionin lainsäädännössä ei ole määritelty yhdenmukaisesti yhtiöitä, joilla on sijoittautumisvapaus yhden ja ainoan liittymäperusteen perusteella, joka määrää yhtiöön sovellettavan kansallisen lainsäädännön, kysymys siitä, sovelletaanko SEUT-sopimuksen 49 artiklaa yhtiöön, joka vetoaa kyseisessä artiklassa taattuun perusoikeuteen, on ylipäättään kysymys, johon unionin oikeuden nykytilassa voidaan vastata ainoastaan sovellettavalla kansallisella lainsäädännöllä; huomauttaa lisäksi, että perussopimuksessa vahvistetussa yhtiöoikeuden alan kehityksessä, joka pannaan täytäntöön lainsäädännöllä ja sopimuksilla, ei ole vielä käsitelty eri jäsenvaltioiden lainsäädännöissä olevia eroja, minkä vuoksi kyseisiä eroja ei ole vielä poistettu; panee merkille, että tämä on aukkokohda unionin lainsäädännössä; toistaa kehoituksensa kyseisen aukkokohdan korjaamiseksi;

35. kehottaa komissiota tekemään Haagin konferenssissa parhaansa elvyttääkseen hankkeen kansainvälisiä tuomioita koskevan yleissopimuksen tekemiseksi; katsoo, että komissio voisi aloittaa laajoilla kuulemisilla ja samalla tiedottaa parlamentille ja ottaa sen mukaan päättämään siitä, olisiko asetuksen (EY) N:o 44/2001⁽¹⁾ säännöksillä oltava vastavuoroinen vaikutus, jotta innostettaisiin muita maita, erityisesti Yhdysvaltoja, käynnistämään neuvottelut uudestaan; katsoo, että olisi ennen aikaista ja harkitsematonta ryhtyä suunnittelemaan säännöksille vastavuoroista vaikutusta, ennen kuin on riittävän selvää, että pyrkimykset neuvottelujen käynnistämiseksi uudestaan Haagissa ovat epäonnistuneet ja kuulemisten ja tutkimusten perusteella näyttää siltä, että päätöksestä seuraisi etuja ja hyötyjä kansalaisille, yrityksille ja oikeusalan ammattilaisille EU:ssa;

36. kehottaa oikeusasioista vastaavaa komission jäsentä varmistamaan, että parlamentti otetaan tulevaisuudessa tiiviimmin mukaan komission ja neuvoston toimintaan Haagin konferenssissa siten, että parlamentti lähettää tarkkailijan ja asiasta vastaavalle parlamentin valiokunnalle annetaan säännöllisesti lausuntoja; muistuttaa komissiota tässä yhteydessä toimielimiä koskevista lupauksista, jotka komission jäsen Fratini antoi parlamentille syyskuussa 2006 siitä, että komissio tekisi täysimittaista yhteistyötä parlamentin kanssa työssään Haagin konferenssissa;

37. kannustaa komissiota täyttämään täysimääräisesti tehtävänsä Haagin konferenssissa; kehottaa komissiota ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että EU ratifioi lasten suojelusta 19. lokakuuta 1996 tehdyn Haagin yleissopimuksen;

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1).

Tiistai 23. marraskuuta 2010

38. päättää perustaa parlamenttien välisen foorumin käsittelemään Haagin konferenssin työtä; katsoo esimerkiksi sillä, että Haagin konferenssi edistää sopimuspuolten itsenäisyyttä sopimussuhteissa maailmanlaajuisesti, olevan niin vakavia vaikutuksia pakollisten sääntöjen kiertämisen kannalta, että asiasta olisi keskusteltava ja sitä olisi pohdittava demokraattisilla foorumeilla maailmanlaajuisesti;

39. panee merkille, että komissio on perustanut välimiesmenettelyä käsittelevän työryhmän; varoittaa komissiota hyväksymästä tällä alalla mitään lainsäädäntöaloitetta järjestämättä avoimia kuulemisia ja ottamatta Euroopan parlamenttia täysimääräisesti mukaan; kehottaa komissiota varmistamaan, että asiasta vastaavan parlamentin valiokunnan edustaja kutsutaan osallistumaan kaikkiin näihin työryhmiin, ja katsoo komission aloiteoikeuteen vaikuttamatta, että Euroopan parlamentilla olisi oltava oikeus nimetä kyseisiin työryhmiin yksi tai useampi jäsen, jotta voitaisiin varmistaa, että ryhmät ovat todella edustavia;

40. korostaa, että on varmistettava kansallisten viranomaisten antamien asiakirjojen vastavuoroinen tunnustaminen; panee tyytyväisenä merkille komission pyrkimykset saada kansalaiset käyttämään vapaata liikkuvuutta koskevia oikeuksiaan ja tukee voimakkaasti suunnitelmia mahdollistaa väestökisteriasiakirjojen vaikutusten vastavuoroinen tunnustaminen; kehottaa lisätoimiin esteiden poistamiseksi niiden henkilöiden tieltä, jotka käyttävät oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, erityisesti kun on kyse sellaisten sosiaalietuuksien saatavuudesta, joihin heillä on oikeus, sekä äänestyoikeudesta kunnallisvaaleissa;

41. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
